

men hvor der ikke er blevet passer godt paa, have de virkelig taget de fleste. Det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 1, kan jeg meget godt tiltræde; jeg vilde ønske, at de ærede Medlemmer, der have stillet Forslaget, havde stillet det saaledes, at Hærer og saa maatte skydes fra 11te September; thi jeg er vis paa, at naar Folk komme ud for at skyde Høns, vilde de i Virkeligheden ikke staae Hærerne. Jeg vil altsaa stemme for dette Vædringsforslag i det Haab, at der til 3die Behandling kan ske den Forandring, at Begyndelsen for Fredningstiden for Hærer bliver sat til samme Tid som for Agerhønsene. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 2 angaar, da holder jeg væsentlig paa, at Fredningstiden begynder samtidig for Agerhøns og for Hærer, men jeg vilde ønske, at man havde sat 20de September, det vilde, efter min Mening, have været mest passende. Jeg vil stemme for de to Forslag i det Haab, at vi til 3die Behandling kunne blive 15 Medlemmer til i Forening at stille Forslag om, at Fredningstiden skal være, som det sidst blev vedtaget. Jeg haaber, at det vil vinde Thingets Bifald; thi jeg ser ingen Grund til, at man sætter forskellige Fredningstider.

Saastrup: Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at der i Vædringsforslaget under Nr. 1 paa den trykte Liste staar "første Linie" i Stedet for "femte Linie". Jeg skal anbefale dette Vædringsforslag af samme Grund, som jeg har været med til at stille det og af samme Grund, som tidligere er bleven anført af min ærede Medforslagsstiller, nemlig at jeg ikke ønsker at sørge for, at der i Juleferien kan være Jagt for dem, som ellers ikke til andre Tider interessere sig for Jagten, men kunne drive den som en Slags Sport i Julen, dette anser jeg nemlig ikke for heldigt. Vædringsforslaget er netop frenkomet af den Grund, at man ved 1ste Behandling udtalte det Ønske her, at de skulde have noget Bildt at jage efter i Ferietiden, netop derfor er jeg gaaet med til at foreslaa den 25de December. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) syntes, at det var urigtigt, at forhindre, at Folk kunde faae et Stykke Bildt paa deres Bord i Julen, men dette bliver jo ikke forhindret ved, at de ikke kunne faae Hærer; der er jo andre Slags Bildt end Hærer. Den væsentlige Grund for mig til at anbefale Forslaget er altsaa, at jeg ikke synes, at det er nødvendigt at staae Bildt til Søndagsjægere, der blot jage i Juletiden. Det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (Sørgensen) var i det Væsentlige enig i at anbefale det andet Forslag, idet han dog

ønskede det noget forandret til 3die Behandling. Han udtalte, at Kuvfuglene i strænge Vintre være langt mere ødelæggende for Bildtet end Skytterne om Efteraaret. Ja, det er sandt. Alle de, der i en Kæfte af Aar have beskæftiget sig en lille Smule med Jagt, ville have den Erfaring, at netop i Varinger, da der har været meget strænge Vintre, bliver der mindre Bildt, og navnlig færre Agerhøns Mæret efter, og naar man ikke har saadanne Vintre, ere de dog talrige, uagtet der har været stærk Jagt paa dem i det foregaaende Aar. Jeg tror, at Vinteren i Forening med Kuvfuglene ødelægger flere Høns end Søgerne.

Tutein: Hvis vi behøve noget Bevis for, at hele vor Jagtlovgivning er uehdlig, mener jeg, at det foreliggende Lovforslag og alle de Forslag, der ere komne frem om Fredning, ville være tilstrækkeligt Bevis i saa Henseende. Hvis vor Jagtlovgivning var, som den burde være, vilde der nemlig hos de Jagtberettigede være en tilstrækkelig Interesse for at frede Bildtet, saaledes som det bør fredes, og alle Fredningsbestemmelser vilde da være unødvendige. Der er ingen Tvivl om, at ligesom en Mand kan grave Kartofler og slagte sine Køer og Lam, naar han har Øyst dertil, kunde man under visse Omstændigheder ogsaa give de Jagtberettigede Lov til at drive deres Jagt, naar de vilde. For en Mand, der har saa stort et Jagtdistrikt, som f. Ex. det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg), behøves ingen Fredningsbestemmelser; han skal nok passe, at Bildtet fredes saa meget som tjenligt, og det Samme vilde blive Tilfældet overalt, hvis vi havde en fornuftig Ordning af vor Jagtlovgivning. Jeg antager ogsaa, at det er den almindelige Mening, at det maa vi se at komme til. Vi maa komme til andre Lovbestemmelser, hvorved den nugældende Ret for enhver enkelt Eier af en ubetydelig Lod eller for Andre til at drive Jagt paa den falder bort. Jeg tror, at vi maa komme dertil paa Grund af Bildtets tiltagende Værdi. Man maa huske paa, at medens man i gamle Dage kunde fjerne en Hare for 1 Mark og Agerhøns for næsten Intet, saa er Harekjød nu lige saa dyrt som Lammekjød ved Paastetid og for Agerhøns maa man give 50 Ore for Stykket. Det vilde derfor være en økonomisk Fordel for hele vort Landbrug, naar denne almindelige Sagtret kunde fjernes ved en forstandig og omhyggelig Lov. Men til en saadan Lov komme vi aldrig gennem Fredningsbestemmelser, men kun ved en hel Omordning af Retten til at udøve Jagt indenfor Fred-